

انس با قرآن، تکامل عقلانیت، معنویت و عدالت (۲۴)

«السلام علیک یا داعی الله و ربّانی آیاته»

☐ گروه های محروم از انس با قرآن

در راستای موضوع انس با قرآن، توجه به موضوعی به نام حساسیت و طرافت و دقت قرآن قابل طرح است، توضیح اینکه این کتاب آسمانی به هر کسی اجازه ی انس با خودش را نمی دهد؛ به عبارتی:

☐ قرآن افرادی را که از طریق عدل و شریک قرآن به سمت انس با قرآن نیامده، یعنی به امام معصوم و قرآن ناطق و معبر قرآن، معرفت پیدا نکرده و آن را قبول نداشته باشد، آنها را پس می زند و چنین افرادی نه تنها هدایت نمی شوند بلکه قرآن مایه ی خسارت و ضلالت آنها می شود.

☐ همچنین قرآن فردی را که خواهان انس با قرآن است اما به عقلانیت توجهی ندارد و به معنویت علاقمند نیست و دغدغه و حساسیت عدالت ندارد، اجازه نمی دهد با قرآن انس بگیرد و به آن نزدیک شود.

☐ همچنین قرآن فردی را که در پی ارتباط با قرآن است اما هدفش مشغولیت و مشهوریت بوده و پیوند با قرآن را ابزاری برای رسیدن به منافع مادی خود قرار داده تا به غرایز و هوی و هوسهایش دست یابد، به چنین فردی هم اجازه ی انس با خودش را نخواهد داد، حتی اگر این فرد اصرار به حفظ و قرائت قرآن داشته باشد، چون اخلاص و ایمان ندارد.

☐ اگر قرآن ببیند شخصی دارای شخصیت متزلزل است و ساحت های پنجگانه اش یعنی گرایش، باور، بینش، گویش و کوشش آن در مسیر قرآن نیست و صداقت ندارد و به دنبال حقیقت نیست و عمل منافقانه دارد، چنین فردی را هم از انس با خودش محروم می کند.

در این رابطه آیات متعددی وجود دارد که حاکی از این حساسیت قرآن می باشد، از جمله در آیه ۱۲۵ سوره ی توبه چنین می فرماید:

«وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَ
مَاتُوا وَهُمْ كَاْفِرُونَ»

«آنهايي که دچار مرض قلبی شدند قرآن پليدي بر پليدي آنها افزوده
و آنها میمیرند در حالیکه کافرند»

یا در آیه ی ۴۴ سوره ی فصلت میفرماید:

«... وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ
عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُلْأَدُونَ وَمِنَ الْمَكَانِ بَعِيدٍ»
«... آنها که ایمان نیاورده اند گوشهانشان سنگین است، و چشمانشان
کور است، چنانند که گویی آنها را از جایی دور ندا می دهند»

در آیه ی ۴۱ سوره ی اسراء هم چنین ذکر شده:

«وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا
يَزِيدُهُمْ إِلَّا لَئْلَافًا»
«ما سخنان گونه‌گون در این قرآن آوردیم، باشد که پند گیرند، ولی
جز به رمیدنشان (نفرتشان) نیفزاید»

با توجه به این آیات و دیگر آیات قرآن در این زمینه، در می‌یابیم
که قرآن غیرت زیادی دارد نسبت به کسی که خواهان انس با او است و
حساسیت شدیدی که به عدل قرآن و شریک قرآن دارد که لازمست انسان به
آن توجه داشته و از این حساسیت قرآن استفاده کرده و مراتب انس با
قرآن را با ظرافت و دقت طی کرده و در مراحل ابتدایی انس با قرآن
توقف نکند، چرا که در این صورت از هدایت و نعمت‌ها و رهنمودهای
قرآن بهره‌مند نخواهد شد.

از خداوند متعال خواهانیم یاریمان نماید تا از راه و مسیر صحیح
با قرآن انس پیدا کنیم.

ادامه دارد...